

Tři hlavní aspekty cesty

Dže Congkhapa

Klaním se dokonalým, svatým lámům

Esenci významu všech spisů Přemožitelů,
stezku chválenou jejich skvělými Děťmi,
vstupní bránu št'astlivců toužících po vysvobození,
vysvětlím ji nejlépe, jak budu umět.

Naslouchejte s jasnou myslí víry, vy št'astní,
kteří nejste připoutáni k potěšením přechodné existence,
kteří usilujete o to učinit svobody a obdaření smysluplnými,
a tak tíhnete k cestě, jež těší Vítězné.

Bez upřímného záměru navždy opustit cyklickou existenci
není cesty, jak přestat vyhledávat lákavé ovoce v jejím oceánu,
a bažení po něm také vtělené bytosti pevně svazuje.
Proto tedy nejprve usilujte o zřeknutí se (samsáry).

Svobody a obdaření je těžké najít a život nemá dlouhého trvání.
Obeznameností s tím zvrátíte důraz na výjevy tohoto života.
Opakovaným přemítáním nad činy, jejich nevyhnutelnými důsledky
a utrpením cyklické existence
zvrátíte důraz na výjevy budoucích životů.

Jestliže po této meditaci nepocítíte obdiv dokonalostí cyklické existence ani
na okamžik

a mysl toužící po vysvobození setrvá dnem i nocí,
probudili jste v sobě zřeknutí se (samsáry).

Avšak není-li tato mysl toužící opustit cyklickou existenci spojená s probuzením dokonalé aspirace na nejvyšší osvícení, nestane se příčinou úžasného blaha nepřekonatelného buddhovství. Rozumní by tedy měli probudit nejvyšší altruistickou touhu stát se osvícenými.

Neustále neseny čtyřmi mocnými proudy,
pevně svázaný pouty činů, kterým je těžké čelit,
uzavřené v železné kleci svírání jáství (inherentní existence),
naprosto zastřené neprodyšnou temnotou nevědomosti
se rodí v cyklické existenci znova a znova bez omezení, neustále trýzněné
trojím utrpením.

Přemítáním o situaci mateřských bytostí, které se dostaly do takového stavu,
probud'te nejvyšší altruistickou touhu stát se osvícenými.

Bez moudrosti, která zná způsob, jakým věci existují,
nelze přetnout kořen cyklické existence,
ani kdybyste probudili myšlenku ji navždy opustit
a stejně tak i altruistický záměr.
Snažte se tedy najít způsob, jak poznat závislou propojenost.

Kdokoli vidí příčinu a následek všech jevů samsáry a nirvány jako neomylné
a beze zbytku zničí způsob mylného uchopování těchto předmětů (jako
inherentně existujících),
vstoupí na cestu těšící buddhy.

Dokud se poznání jevení se - jistoty závislé propojenosti
a poznání prázdnoty - neprosazování (inherentní existence) budou zdát
oddělenými,
poznání myšlenky buddhy Šákjamuniho ještě nebylo dosaženo.

Až bude dvojí poznání existovat současně, bez střídání,
a až z pouhého vidění závislé propojenosti jako jisté,

vyvstane konečná znalost, která zničí způsob uchopování (konceptu inherentní existence),

tehdy bude analýza náhledu (prázdnoty) úplná.

Navíc, krajnost (inherentní existence) je vyloučena (znalostí přirozenosti) jevení se (která existují pouze jako jmenná označení)

a krajnost (úplné) neexistence je vyloučena (znalostí přirozenosti) prázdnoty (jako absence inherentní existence, nikoli absence jmenné existence).

Jestliže je v prázdnotě znám způsob jevení se příčiny a následku, nebudete polapeni krajními náhledy.

Jakmile poznáš základy tří hlavních aspektů cesty právě tak, jak jsou, odeber se do samoty a probud' sílu snahy.

Rychle dosáhni svého konečného cíle, mé dítě.